Ч. 33. Второк 26 (13) лютого 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за злженем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостевах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Сойм краєвий. — З Угорщини. — Події в Росиї.

На початку суботнїшного засїданя краєвого сойму вніс пос. Ґорайский, щоби комісия для виборчої реформи складала ся не з 17 але з 27 членів. То внесене ухвалено. Відтак пос. Богачевский вніс кілька інтерпеляций, по чім слїдувало справоздане Видїлу краєвого з проєктом ловецкого закона, котре відослано без дискусиї до адміністрацийної комісиї. Справоздане Видїлу краєвого о управильненю поборів краєвих дозорців меліорацийних відослано до буджетової комісиї. — П. Стапиньский мотивував широко своє внесене о зрівнане платнї народних учителїв з платнями трех найнизших ранґ державних урядників. В голосованю палата перейшла над внесенем до порядку дневного. — Пос. Яворский мотивував своє внесене о переміну 4-клясових шкіл в Хирові на 5-клясові. Ухвалено відослати внесене до шкільної комісиї. — П. Марс мотивував внесене в справі кредиту на наукові подорожи лікарів в краєвій службі. Внесене відослано до буджетової комісиї. — Пос. Олесницкий мотивував внесене о утворене руских ґімназий в Бережанах і в Стрию. Внесеня відослано до комісиї шкільної, по чім той сам посол мотивував внесене о розширене загального шпиталя в Стрию через добудоване павільону для венеричних недуг. Внесене відослано до санїтарної комісиї. — До комісиї для виборчої реформи вибрано між иншими з руских послів дра Могильницкого і дра Олесницкого. Засїдане скінчило ся о годинї $1^1/_4$, а слїдуюче відбуває ся нинї.

На послїднім засїданю економічної комісиї угорского сойму забрав голос по Кошутї референт Лєне. Він виступив против твердженя Австрийців, будьто би ухвалене автономічної митової тарифи нарушало постанови о взаїмности. Австрия може або заключити угоду на довший час, бодай на 20 лїт, або зірвати зносини. Однак угорске правительство не хоче заключати уго и на довше, як на 10 лїт. Мусїло би отже прийти до економічного зірваня і вже з тої причини єсть обовязком правительства почнити відповідні зарядженя тим більше, що постанови о взаїмности обовязують лише до кінця с. р. Угорский парлямент стоїть при основах адреси з 1905 р. і тому єсть обовязком парляменту як найскорше ухвалити автономічну митову тарифу, бож не можна призволити, щоби вороги Угорщини могли використати евентуальні запутані відносини на Угорщині. В справі угорских скандалів доносить „Budapesti Hírlap“, що справа видаваня субвенций з диспозицийного фонду за часів кабінету ґен. Феєрварія прибирає чим раз більші розміри. Акти, находячі ся в найвисшім трибуналї обрахунковім, доказують, що бувший міністер торговлї в кабінетї Феєрварія Вереш видав на власну руку 17.422 корон і не дав на ту суму ніякого квиту, ні навіть не сказав урядникам, на що єї видає. Коли один з начальників департаменту міністерства торговлї звернув єму увагу, що того рода видаване гроший, без квитів і без поданя цїли, єсть невідповідне, був за кару перенесений на инше становище. Також ґр. Тиса має бути на ново візваний, аби ще раз зложив рапорт о тім, на що видав диспозицийний фонд.

До Берлина доносять з Одеси, що тамошнє положенє єсть безнадійне. Збіжева біржа замкнена, театр, каварні і реставрациї пусті. Смерком устає в містї всяке житє. Жиди товпами покидають місто. Ґенерал Кавльбарс повідомив ректора, деканів, професорів унїверситету і директорів шкіл, що будуть видані зарядженя, щоби не повторили ся напади на студентів і просив впливати на молодїж, щоби перестала страйкувати. Правительство повідомило австро-угорску амбасаду, що будуть зарядженї всякі средства, щоби охоронити осївших в Одесї австро-угорских горожан. З Петербурга доносять, що Столипин вернувши дня 19 с. м. з

---

21)

Пан Лєкок.

З француского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Молодий поліцист здоймив в однїй хвили свою шовкову хустку з шиї, зложив єї, сховав до кишенї, зіскочив з воза і зайшов до каменицї. В хатї дверника сидїла якась стара жінка і шила.

— Панї — відозвав ся Лєкок чемно, подаючи їй шовкову хустку — приношу отсе для котроїсь з ваших комірниць.

— Для котрої?

— Того вже не знаю.

Жінка дверника гадала, що він робить собі з нею жарти, і почала вже лаятись, але Лєкок перебив їй і казав:

— Дайте менї насамперед виговорити ся! Справа така: Оногди вечером, а поправдї около третої години рано вертав я зовсім спокійно домів, як коло сеї каменици перебігли мене дві дами і одна з них впустила отсю хустку. Я підняв і хотїв їй віддати, але она зайшла до сего дому. Я не дзвонив, щоби не витягати вас з постелї, а вчера не мав часу і аж тепер приходжу. Тут маєте хустку.

Він поклав хустку на стіл і пустив ся нїби виходити, але жінка дверника задержала єго.

— Дякувати вам за ласку, але можете отсе взяти собі назад. В нашій каменици нема таких женщин, що по півночи самі приходять.

— Чейже менї ще очий не заступило, я видїв ..

— Ах, я забула! — відозвала ся стара жінка. — То правда, що в ночи, о котрій говорите, тут дзвонили — звичайно прості збитки. Я потягнула за шнур і слухаю — не чути нїчого! Не чуючи, щоби хтось замикав двері або щоби ішов сходами на гору, то й кажу сама до себе: ага, тота проклята зволоч! Розуміє ся, що я не могла лишити дверий отвором, то на раз, два, три схопила ся з постелї, накинула спідницю на себе і вибігла з хати. Та що виджу? — Дві якісь тїни, що вибігли на двір і замкнули двері менї перед самим носом. Я вбігла до хати, щоби собі самій за шнур потягнути, а відтак вибігла на улицю. Розглядаю ся всюди і що виджу? Дві жінки, котрі чим борше повтїкали!

— В котруж сторону?

— На улицю Варен!

Лєкок знав вже досить. Він попращав ся чемно з жінкою дверника і вернув назад до своєї дорожки.

— Я того здогадував ся! — сказав він до візника. — Они тут не мешкають.

Візник на то скривив ся і вже був би зачав клясти, але Лєкок глянув на свій годинник і сказав до него:

— Вже девята! Прийду більше як о годину пізнїйше... але принесу новину. Везїть мене до Морґи, але живо!

Глава пятнайцята.

Днї безпосередно по якімсь таємничім злочинї або по якійсь катастрофі, при котрій були незнані нікому жертви, бувають найсьвітлїйші для Морґи. Служба єї вже від досьвіта в руху а при тім робить собі такі жарти, що на чоловіцї аж шкіра дрожить. Але они майже всї веселі, бо їм того потреба для противаги против їх сумного і страшного окруженя.

— Тож то буде нинї гостий! — кажуть они.

Та й дійстно, коли Лєкок і єго візник виїхали на ке (підмурований беріг ріки), могли вже здалека розпізнати численні громадки людий, як они розмавляли з собою, стоячи перед понурим будинком. Ґазети принесли були звістку про сумну подію в шинку вдовицї Шіпен, отже люди хотїли побачити...

Лєкок казав станути на мостї і вискочив на тротоар та сказав: Ну, чоловіче, маємо годину і сорок мінут; отже кілько вам належить ся?

— О, зовсїм нїчого! — відповів візник енерґічно. — Не возьму анї одного су. Як би я був знав, які то гроші, то волїв би був, щоби мене кольки взяли від того, що я за ті гроші випив. Коби ви лиш зловили тоті потвори, платити не потребуєте.

Лєкок під ту пору не мав богато гроший, то й не накидав ся.

— Але ви чей записали моє імя і мою адресу? — говорив візник дальше.

— А вжеж. Прецї судия слїдчий буде

Царского Села до Петербурга, скликав раду міністрів, на котрій заявив своїм товаришам, що не повинні упадати на дусі, хоч димісия кабінету єсть імовірна. О розвязаню думи поки-що нема бесіди; правительство буде старати ся, щоби дума працювала в конституцийних рамах і виготовлено вже кілька проектів законів.

Дня 20 с. м. відбула ся друга рада міністрів під проводом Столипина, на котрій порішено уложити відозву до думи. Та правительственна відозва буде оголошена ще перед тим, заки збере ся дума в Петербурзї. — Як в берлиньских політичних кругах кажуть, російске правительство наміряє зложити в думі мирову декларацию, не хотячи поки-що давати приводу до спору з думою. Однако коли дума поставить жаданя, противні в якімнебудь напрямі основним законам, то правительство сейчас розвяже думу. Кружать також поголоски, що правительство розвяже думу зараз по еї відкритю, щоби на основі змінених виборчих законів перевести нові, користнїйші для себе вибори. Вість та здаєть ся бути неправдива.

Новинки.

Львів, дня 25-го лютого 1907

— **Імепованя.** П. Міністер просьвіти іменував провізоричного учителя в гімназиї державній в Бродах Филемона Мелянка дійствим учителем при тій-же гімназиї. — П. Міністер рільництва іменував старшого комісаря гірничого М. Швабовича, радником гірничим, а комісаря гірничого дра Фр. Рибаржевского старшим комісарем гірництва в етатї властий гірничих. — Дирекция почт і телеграфів іменувала абітуриента висшої школи реальної: Болеслава Котковского і Ігнатия Трембача практикантами почтовими у Львові.

— **Закон о войскових таксах.** Wiener Ztg. оповістила закон о войскових таксах, ухвалений парляментом. Основою нового закона єсть се, щоби люде засібнїйші, увільнені від войска, платили більше як бідаки. Доси платило ся найбільше 200 корон річно, тепер нема максимальної ріжниці. Новий закон розріжняє 33 кляс, а обовязок плаченя войскової такси зачинає ся аж від річного доходу 1200 кор. Від 1200 до 1300 корон річного доходу платить ся 6 кор.; від 1300—1400 кор доходу 7 кор.; від доходу до 1600 кор. 9 кор.; 1800 кор. 11 кор., 2000 кор. 13 кор., 2400 кор. 17 кор., 2800 кор. 23 кор: 3200 кор. 29 кор.; 3600 кор. 35 кор.; 4000 кор. 43 кор.; 4800 кор. 55 кор.; 5500 кор. 70 кор.; 6600 кор. 88 кор; 7800 кор. 113 кор; 9200 кор. 143 кор.; 11.000 кор. 182 кор.; 13.000 кор. 232 кор; 15.000 кор. 285 кор.; 17.000 кор. 339 кор.; 19.000 кор. 394 кор.; 22.000 кор. 458 кор; 26.000 кор. 564 кор; 30.000 кор. 678 кор.; 34.000 кор. 795 кор., 38.000 кор. 915 кор; 44.000 кор. 1050 кор.; 52.000 кор. 1260 кор.; 60.000 кор. 1500 кор., 68.000 кор. 1753 кор.; 76.000 кор. 2018 кор.; 84.000 кор. 2292 кор.: 92 000 кор. 2574 кор; 100.000 кор. 2865 кор.; від 210.000 кор. доходу буде платити 6.833 кор. і т. д.

Новий закон накладає плачене войскової такси на родичів без огляду на то, чи сини також оплачують сей податок. Обовязок родичів що до плаченя того податку зачинає ся аж від доходу 4000 корон річно. Родичі платять таксу лиш за одного сина, причім такса родичів виносить лиш половину квоти, яку мусить оплачувати син при такім самім доході. Закон війде в житє 1. січня 1908 р. а обовязані до плаченя войскової такси мають зголошувати ся в січни а платити таксу 1. жовтня.

— **Загальні збори** товариства „Руска Бесїда" у Львові відбудуть ся 11 марта с. р. о 6-ій годині вечером в льокали товариства з отсим порядком: 1. звіт секретаря, 2. звіт господаря, 3. звіт касиера, 4. звіт театрального референта, 5. вибір виділу, 6. внесеня членів і інтерпеляциї.

— **Крадіж на почтї.** Великої крадежі допустив ся невислїджений доси злодій на шкоду п. Падлевского, директора уряду почтово телеграфічного „Львів 1" (головна почта). Вкрадено купони від цінних паперів на суму 18.000 корон, а то 3 купони листів гіпотечних гал. акцийного банку гіпотечного по 1000 кор., 6 купонів листів того самого банку по 2000 кор., 3 купони листів заставних гал. товариства кредитового земского по 1000 кор. і кілька инших на менші суми. Крадіж ту виконано серед слїдуючих обставин: П. Падлевский вийшовши по першій годинї на обід до дому, полишив в своїм бюрі слугу бюрового I. Циганчука, котрий взяв ся попрятувати в комнатї. В тім часї увійшов до бюра якийсь молодий елегантно убраний мужчина в мисливскім одїню. Коли слуга запитав его, длячого він не запукав до дверий, відповів той панок, що до „великих панів" завсїгди так входить, а відтак спитав Циганчука, чи п. Лозиньский, урядник тої почти, єсть ще в бюрі. На то Циганчук вийшов з комнати директора, щоби довідати ся, чи п. Лозиньский єсть дійстно в урядї. За хвилю вернув і сказав, що нема, а незнакомий тодї вийшов. В чверть години опісля вернув п. Падлевский і тодї то слуга добачивши, що верх бюрка єсть підважений, звернув на то увагу п. Падлевского. За хвилю опісля викрито крадіж і повідомлено о тім полїцию. Доходженя переведені на місци виказали крім того брак ключів від головної каси, в котрій знаходило ся вчера пів міліона корон готівкою. Слїдство в сїй загадочній справі веде ся дальше.

— **Катастрофи на мори.** Ще не втихли вісти про велику катастрофу на мори коло Гук ван Голлянд, як вже наспіли нові, сим разом із Середземного моря. З Триесту доносять: Корабель „Imperatrix", котрий дня 19 с. м. відплив звідси до Бомбаю, розбив ся коло Крети. Причиною катастрофи була буря. Залога корабля складала ся із 120 людий а крім того було на нім ще 20 подорожних. Корабель той віз цукор, всілякі ґалянтерийні і инші товари і пять ваґонів дерева. Вартість всего набору виносила звиш два міліони корон. Кілько людий згинуло на сїм кораблі, поки що не знати; але здає ся, що значна часть виратувала ся. Корабель розбив ся внаслїдок того, що страшенна буря на мори кинула ним об скалу коло рога Еляфонізі на острові Крета, 27 миль від Канеї. Корабель затонув заднім кінцем але передний держав ся довго над водою. Аґент Льойда в Канеї одержав лист від якогось офіцира з розбитого корабля, в котрім той доносить єму: „Я з дванайцятя людьми виратував ся. Прочі знаходять ся на кораблі. Ситуация дуже небезпечна". На поміч потапаючому кораблеви поплили італїяньский корабель „Куртатоне" і одно судно француске а друге росийске з Канеї.

Нинї рано одержала дирекция „Льойда" телеґраму від свого аґента в Канеї, котрий на пароходї „Касторе" брав участь в акциї ратунковій. Після тої депеші вратовано всїх 20 подорожних, офіцирів і підофіцирів. Із залоги згинуло 39 людий, в тім числї 8 арабских топників і один з машиністів. Корабель не дасть ся уратувати, бо він зовсім знищений; так само знищений і набір з виїмкою якоїсь малої части. Розбитки позістануть до завтра в Канеї а відтак на иншім пароходї „Льойда" поїдуть в дальшу дорогу.

Про катастрофу коло Гук ван Голлянд доносять, що на кораблі „Берлин" знаходило ся загалом 144 осіб, з тих 91 подорожних а 63 осіб з залоги. Згинуло 122 осіб. Доси видобуто 40 трупів; шість не можна було розпізнати, бо страшно покалїчені. Капітан парохода „Вотан" іменем Шперлїнґ, котрий підняв ся виратувати три послїдні женщини, що ще остались були на вистаючих з води частях корабля, розповідає, що его акция ратункова тревала пів години. Видобувшись з великим трудом на розбитий корабель обвязав він женщи-

---

мусів переслухати вас яко сьвідка. Дістанете завізване.

— Добре! Отже запамятайте собі: Папільон Евжен, візник у пана Тріґольта. Я, бачите, таки мешкаю у него, бо я ніби трохи его спільник

Лекок був вже трохи відійшов від него, коли Папільон ще его завернув і сказав:

— Коли вже в Морґі упораєте ся, то будете мусїли кудись инде поїхати, ви казали, що десь мусите бути, що навіть вже припізнили ся. Отже буду на вас чекати. Можете доти їздити моїм возом, доки аж не відроблю тих трийцять франків, що менї їх заплатили ті женщини.

Лекок лиш потакнув головою на знак, що годить ся на то і зайшов чим скорше до Морґи.

Коли вже на дворі стояло таке множество людий, то понурий будинок в середині був таки битком набитий. Лекок мусів ліктями робити собі дорогу. Вид в серединї був поганий, такий поганий, що чоловік мимо волї мусів питати, яка сила тягнула людий, що они з такою цікавостию сходили ся в сім місци. Було навіть богато жінок, ба й молодих дївчат!

Але правда, що сего дня комната виставова була богато обсаджена. На всїх марморових плитах крім двох лежали трупи.

Крізь малі каблуковаті вікна падало блїде сьвітло на виставлені тїла і осьвічало посинїлі трупи та порозвішувану, по найбільшій части подерту одїж, котру виставлювано, щоби може по ній можна когось розпізнати, а котру по якімсь часї продавано — бо тут нїчо не марнує ся!

Але молодий урядник кримінальний не мав часу приглядати ся тому поганому видовищу. Ледви кинув оком на жертви „его случаю". Шукав за батьком Абсентом а не міг его нїгде знайти. Хиба може Жевроль умисно або й нї не додержав свого приреченя, або може старий при ранній чарці забув на свій обовязок?

Наконець звернув ся Лекок до старшого надзирателя і спитав: Чи ще нїхто не розпізнав котрогось з тих трох нещасливих з тамтої ночи?

— Нїхто, хоч від нинї рано тут страшенна глота. Як би так на мене, то я би в таких днях, як нинїшний, казав вступ платити, по два су від особи а від дітий і вояків половину; можна би тими доходами покривати знаменито видатки.

— А чи вам не прислали сюди якого кримінального урядника? — спитав его Лекок.

— Прислали — сказав надзиратель; — але він десь подів ся. А може то ви „один" з таких.

— Я також „один" — відповів Лекок і на доказ показав свій значок.

— А ви називаєте ся...?

— Лекок.

На то надзиратель усьміхнув ся і сказав: Коли так, то маю тут письмо від вашого товариша, котрий мусів вийти. Ось оно.

Лекок отворив письмо і почав читати:

„Пане Лекок, скоро лиш отворили трупарню, був я на своїм місци, коли около девятої години увійшло трох молодих людий, з одїня і поведеня якісь мабуть помічники купецкі. Нараз виджу, як один з них поблїд і показує своїм товаришам одного з наших трох незнакомих, при чім каже: Ґустав!

„Один з его товаришів затулив єму зараз рот рукою і каже: Мовчи, ти дурноватий; що тебе то обходить? Чи хочеш, щоби ми собі стягнули суди на карк? — Сказавши то, вийшли, а я за ними!

„Але той молодий чоловік, що то сказав, був так зворушений, що ледви міг іти; длятого его товариші затягнули его до якогось шинку.

„Я вступив і собі і пишу вам звідси отсей лист, при чім не спускаю з очий тих людцїв. Старший дозорець передасть вам се письмо, котре вам пояснить мою неприсутність. Як можете собі подумати, буду ходити слїд в слїд за тими людьми. *Абс.*

Сей лист був дуже нечетко написаний і повен правописних похибок, але був ясний і виразний та дозваляв Лекокови робити собі як найкрасші надії. Очи єму аж сьвітили ся, коли сів знову на дорожку а старий візник поганяючи коня, не міг здержати ся, щоби не поспитати:

— Отже іде все по вашій думцї?

— На то відповів молодий полїцист лиш по дружньому „Пс!" — потребував цїлої своєї уваги на то, щоби уложити собі в дусї як потреба всї одержані вісти.

(Дальше буде).

ки шнурами і притягнув на свій корабель. На розбитім кораблі було ще 12 трупів. Стан виратованих осіб єсть досить добрий мимо того, що мають відморожені ноги і руки.

Що було безпосередною причиною катастрофи „Берлина“, сего не знати. Єсть загальний погляд, що мусіло щось перед самим портом попсувати ся в машинах корабля і він вже не міг устояти ся супротив сили бурі. Виратувана пані Шретер так розповідає: Коли стало ся нещастє, того вже не можу сказати; але ніколи не забуду ті страшні хвилі обави і розпуки, які ми перебули, підчас коли ми дивили ся, як геройска залога ратункових лодий борола ся з филями. В середу в ночи наша обава дійшла до найвисшого степеня. Буря лютила ся ще страшнійше як передтим. Студені як лід филі пересували ся через корабель. Сьвітла ліхтарень в Гук, що були для нас бодай ще якоюсь маленькою відрадою, потахли перед нашими очима, бо їх заслонила густа сніговиця. Около пів до 6 год. рано вчули ми, як гуділа сирена надпливаючого корабля „Вієнна“. Панна Бутель кричала з цілою силою розпуки. Кілько разів ми виділи або чули надпливаюче судно, кричали ми на весь голос, бо бояли ся, що будуть гадати, що на кораблі нема вже кого ратувати.

Як майже при всіх великих катастрофах так і при сій показали ся зьвірі в людских шкірах. Підчас коли тисячі людий стояли на полях і з цілим напруженєм дивили ся, як борють ся лодки ратункові з филями, волочили ся вздовж берегів злодії, котрі роздивляли ся, чи де вода не викине якогось трупа. Скоро лиш удало ся їм побачити якогось трупа, кидали ся зараз на него. Жінкам з напухлих пальців зривали перстені, мужчинам забирали годинник і гроші та втікали.

† **Померли:** Петро Дуткевич, ем. проф. ґімназияльний, радний міста Бережан і член многих товариств, помер в Бережанах дня 20 с. м. в 69 р. житя. — У Відни помер дня 22 с. м. проф. Ґвідо Краффт, котрий виклалав на тамошній політехніці науку рільного і лісового господарства. Покійник був в своїм фаху ученим европейскої слави, а єго підручник науки господарства рільного в 4 томах єсть одним із найліпших, які знаходять ся в німецкій літературі.

Телєґрами.

Відень 25 лютого. При дуже численній участи заступників властий державних і автономічних відбули ся вчера конституючі збори центрального товариства реформи помешкань. По привітних промовах виголосив проф. Равенберґ з Праги виклад о цілях централї. Промавляв відтак міністер справ внутрішних, прирікаючи підмогу зі сторони правительства. По принятю статутів відбули ся вибори.

Париж 25 лютого. Міністер справ заграничних, Пішон, виголосив підчас пира бесіду, в котрій зазначив, що република старає ся від 36 літ витревало і з успіхом о бережене і удержуване сьвітового мира заключивши союз, навязавши дружне порозуміне і стараючись бути зі всіма державами в дружних і сердечних зносинах, щоби до намірів Франциї мали повне довіре. Міністер закінчив увіренєм, що положене заграничне єсть зовсім успокоююче.

Льондон 25 лютого. (Б. Райтера). З Канеї доносять: Розбитків парохода Imperatrix перевезли стацийні кораблї французкий і російский та французка лодка торпедова до Канеї, а одну часть до Суди. Прочі розбитки забрав корабель „Касторе“. Ранених уміщено в шпиталі; стан їх єсть вдоволяючий. Згинуло 40 людий, з тих 32 Австрийців і 8 Арабів.

Петербург 25 лютого. (П. А.) Міністер справ внутрішних заказав всеросийский конґрес партиї свободи народу, заповіджений на день 27 с. м. Центральний комітет партиї не уважає тепер за відповідне скликувати конґрес кудись инде н.пр. до Гельзінґфорса. В кождім случаю перед відкритєм Думи відбуде ся тут нарада послів належачих до партиї в справі дальшої тактики. Партия стремить до утвореня в Думі сильного центрум, котре держало би рівновагу як супротив крайної правиці так і супротив крайної лївиці, не сходячи зовсім з дороги льояльної і законної.

Петербург 25 лютого. (П. А.) Вибрано вже 448 членів Думи, в тім 85 з партиї монархістичних (30 монархістів, 55 з правиці); 42 умірних (жовтняків, з партиї законного порядку, монархістичних демократів, з центра, 14 членів инших умірних партий); 276 з лївиці (членів партиї мирного відродженя, 1 з партиї реформ, поступовців, 2 з партиї праці, 72 кадетів, 78 социял-демократів, 11 социяльно-революцийних, 88 з инших партий лївиці). Що до становища прочих не зайшла вілка зміна.

Одеса 25 лютого. Вчера в полудне кинено бомбу під повіз, котрим їхав поліцмайстер Госберґ. Вибух зранив Госберґа легко; аґент тайної поліциї, котрий сидів побіч поліцмайстра, зранений тяжко; кінь убитий.

Лодзь 25 лютого. Около 30 узброєних людий напало на дві тутешні фабрики і зрабувавши значні суми та зранивши на смерть одного з фабрикантів, втекли.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Гримайлова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·50	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·35	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Гримайлова, Скалата
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пор.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·5	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Гримайлова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Гримайлова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Белзя
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·15	„ Підволочиск, Бродів, Скалата (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалата (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати кождий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).